

DAVIDI

LUFTËTARI TRIM

TREGUAR NGA CARINE MACKENZIE
ILUSTRUAR NGA FRED APPS

© Carine Mackenzie, 1999

Reprinted 2004, 2007, 2013, 2017

Published by ChristianFocusPublications, GeaniesHouse, Fearn,
Tian, Ross-shire, IV20 1 TW, Scotland, U.K.

www.christianfocus.com

Përkthyer në gjuhën shqipe nga MISIONI I MUNDSHËM, 2012

Botim i ripunuar nga ZGG-ALBANIA, 2019

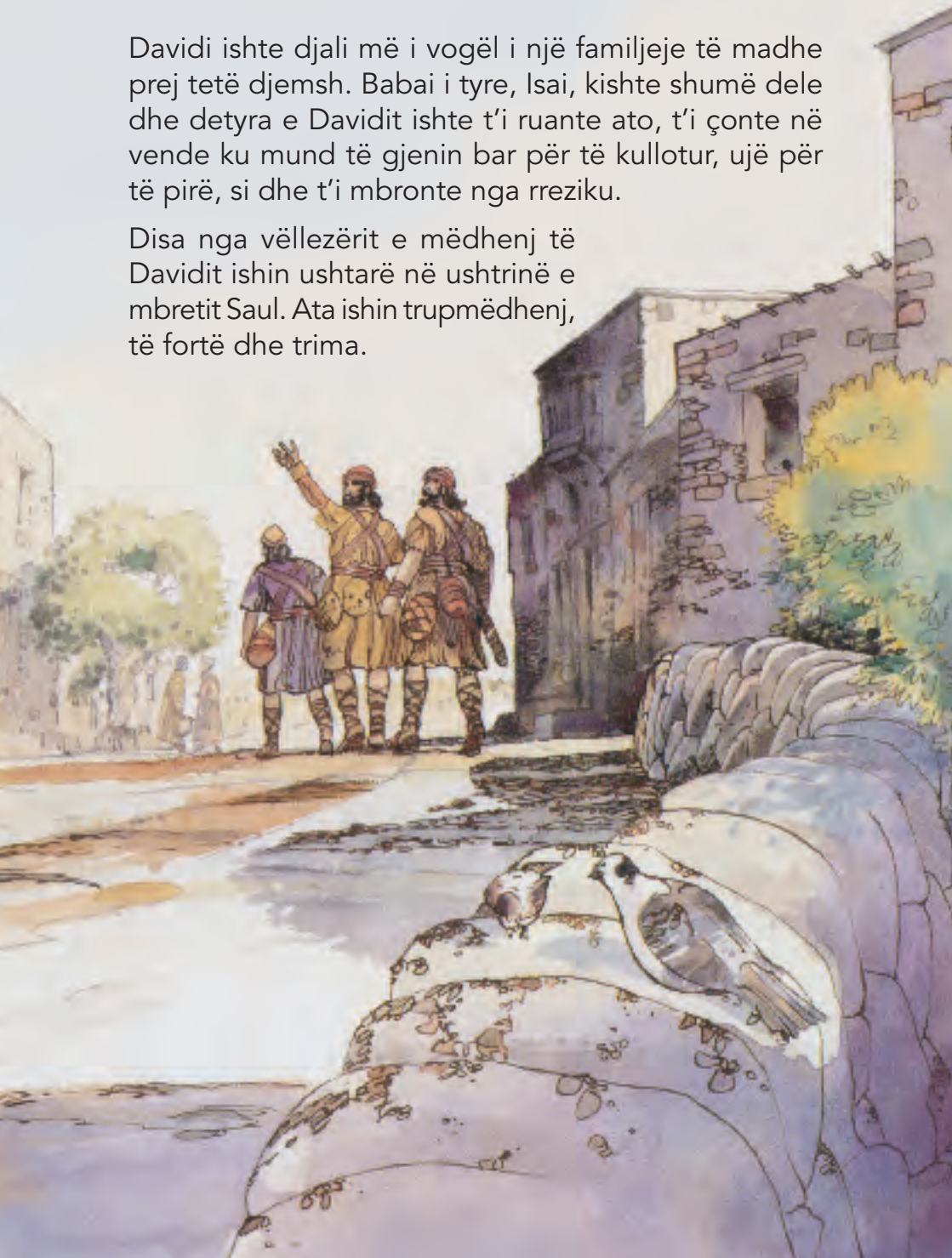
Redaktuar nga: Mirela Zefi, Erion Ramaj

Koordinatorë: Willemien van Schothorst

Davidi ishte djali më i vogël i një familjeje të madhe prej tetë djemsh. Babai i tyre, Isai, kishte shumë dele dhe detyra e Davidit ishte t'i ruante ato, t'i çonte në vende ku mund të gjenin bar për të kullotur, ujë për të pirë, si dhe t'i mbronte nga rreziku.

Disa nga vëllezërit e mëdhenj të Davidit ishin ushtarë në ushtrinë e mbretit Saul. Ata ishin trupmëdhenj, të fortë dhe trima.

Edhe Davidi ishte trim. Delet e tij kullotnin nëpër vende të shkreta, ku endeshin vetëm egërsirat. Njëherë, një luan erdhi dhe grabiti një qengj nga kopeja. Davidi e ndoqi luanin, e kapi nga krifa e gjatë dhe ia hoqi qengjin nga goja. Më pas e vrau luanin, që të mbronte delet nga rreziku. Njëherë tjetër, një ari i madh u përpoq t'i rrëmbente një qengj të vogël. Davidi, pa iu dridhur qerpiku, e ndoqi nga pas ariun dhe e shpëtoi qengjin. Davidi i mbante shumë mirë delet e tij.

Një ditë, ndërsa po kulloste delet në lëndinë, e thirrën që të shkonte në shtëpi. Babai i tij kishte një vizitor të rëndësishëm, priftin Samuel. Perëndia i kishte thënë Samuelit të shkonte në shtëpinë e Isait. Një nga bijtë e Isait ishte ai që kishte zgjedhur Perëndia si mbretin e ardhshëm.

Të gjithë bijtë e tjerë të Isait i ishin prezantuar Samuelit një e nga një. Ata ishin të mirë dhe të pashëm, por asnjëri prej tyre nuk ishte i zgjedhuri i Perëndisë. Samuelit iu desh të refuzonte secilin prej tyre. "A ke bij të tjerë?", pyeti ai.

"Po" ia ktheu Isai. "Është Davidi, më i vogli. Ai po ruan delet."

"Silleni atë",
tha Samueli.
"Nuk do të
ulemi, derisa ai
të vijë."

Davidi hyri brenda me fytyrën e tij të shëndetshme që shkëlqente. Ai ishte shumë i pashëm. Perëndia i tha Samuelit: "Ky është ai. Vajoseni atë si mbret."

Kështu, Samueli mori një enë me vaj dhe hodhi pak mbi kokën e Davidit, për të treguar që ai ishte i zgjedhuri i Perëndisë për të qenë mbreti i ardhshëm.

Të gjithë vëllezërit e tij ishin aty dhe panë se si Samueli vajosi Davidin. Që nga ajo ditë, Fryma e Perëndisë ishte në mënyrë të fuqishme me Davidin.

Davidi ishte një muzikant i talentuar. Ai mund të luante në harpë dhe të këndonte. Ai kishte bërë shumë këngë dhe psalme, që shprehnin dashurinë e tij për Perëndinë.

“Zoti është bariu im; asgjë nuk do të më mungojë”, këndonte Davidi. “Ai më çon në kullotat me bar të njomë, më prin tek ujërat e qeta.” Duke qenë bari, ai mund të kuptonte kujdesin plot dashuri të Perëndisë për të.

Mbreti Saul ishte nuk ndihej mirë. Mendime djallëzore i trazonin mendjen. “Na duhet të gjejmë një njeri të zotin që të luajë në harpë për Saulin. Kjo do t’ia qetësonte mendjen dhe do ta gjallëronte atë”, mendonin këshilltarët e Saulit.

Njëri u hodh e tha: “Një nga bijtë e Isait i bie shumë mirë harpës. E njëkohësisht, është djalë trim dhe i zgjuar.

Kështu, Davidin e ftuan te mbreti. Isai e dërgoi Davidin me një gomar të ngarkuar me dhurata, bukë, verë dhe mish. Pjesët që luajti në harpë Davidi, e gjallëruan shpirtin e Saulit dhe ia larguan mendimet e këqija.

Sauli dhe ushtria e tij ishin në luftë me filistenjtë, të cilët donin të zaptounin vendin. Njëri prej ushtarëve në ushtrinë e filistenjve ishte më i forti nga të gjithë. Ai quhej Goliath. Ai ishte një gjigant i stërmadh, më shumë se tri metra i gjatë.

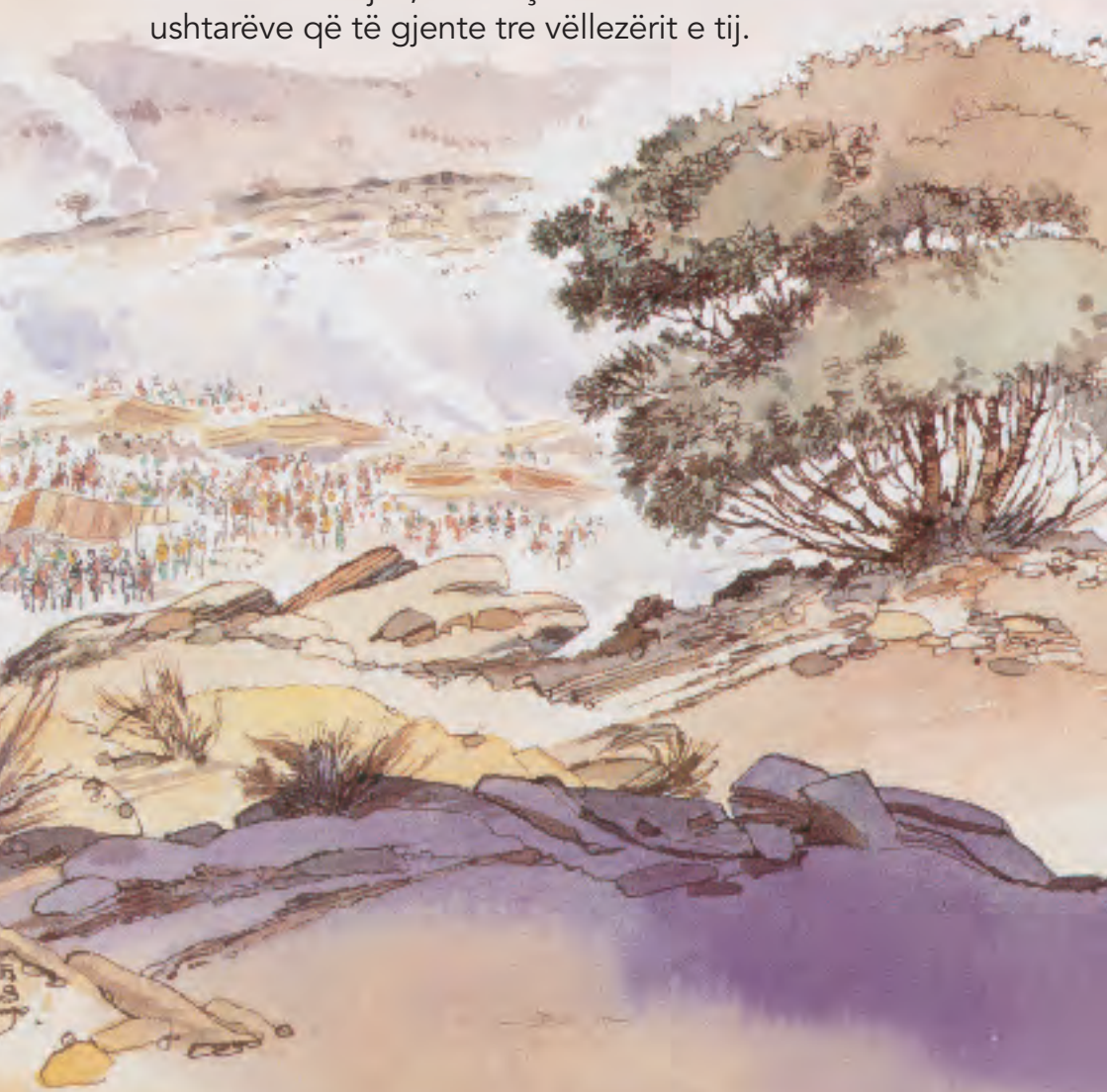
Goliathi erdhi nga kampi i tij nëpër luginë duke iu ulëritur me sa zë kishte ushtarëve të Saulit. "Zgjidhni një burrë të vijë e të ndeshet me mua. Nëse unë e mund atë, atëherë ju do të bëheni shërbëtorët tanë."

Sauli me ushtarët e tij, dhe bashkë me tre vëllezërit e mëdhenj të Davidit, u trembën pa masë.

Ati i tyre, Isai, ishte i shqetësuar për tre bijtë e tij, në fushën e betejës me mbretin Saul. Një ditë, ai thirri Davidin e ri, e i tha: "Shko dhe shiko vëllezërit e tu. Çoji komandantit të tyre këto dhjetë rrotulla djathi dhe shiko si po u shkojnë punët."

Të nesërmen, herët në mëngjes, Davidi u nis për në fushën e betejës, duke çarë udhën mes radhëve të ushtarëve që të gjente tre vëllezërit e tij.

Ndërsa po fliste me ta, Goliathi gjigant, u shfaq nga kampi në anën tjetër të lëndinës, duke sharë me zë të lartë ushtinë e mbretit Saul. Të gjithë ushtarët e mbretit Saul ia mbathën vrapit të frikësuar; asnjë nuk donte të ndeshej me Goliathin e stërmadh.

“Nëse dikush do ta mundte Goliathin, çfarë shpërblimi do të kishte për të?” pyeti Davidi disa nga burrat përreth. Dhe përgjigjja ishte: “Mbreti do ta bëjë atë shumë të pasur; ai do t’i japë atij për grua një nga të bijat dhe familja e tij nuk do të paguajë taksa. ”

Davidi ishte shumë i interesuar. Vëllezërit e tij u zemëruan. “Kush mendon se je ti? Ti duhet të ishe në shtëpi tani duke ruajtur delet. Ti erdhe vetëm për të parë se çfarë po ndodhte këtu.”

“E ç’të keqe kam bërë?” u përgjigj Davidi. Ai nuk mund ta linte këtë punë me kaq dhe pyeti disa të tjerë, por mori të njëjtën përgjigje.

Mbreti Saul dëgjoi që Davidi ishte në kamp dhe që po bënte pyetje. Davidin e ftuan në çadrën e mbretit.

"Mos lejo që ushtria jote të humbasë guximin për shkak të këtij Goliathi gjigant. Unë do të shkoj të ndeshem me të", deklaroi Davidi.

"Ti nuk mund të luftosh kundër një ushtari me kaq përvojë", e kundërshtoi Sauli. "Ti je veçse një djalosh."

Davidi i tregoi atij se ndërsa ruante delet e të atit, ai, i vetëm, kishte vrrarë një luan dhe një ari. "I njëjti Perëndi që më shpëtoi nga luani dhe ariu, do të më mbrojë kur të ndeshem me Goliathin, atë filiste", i tha Davidi plot besim.

"Shko atëherë", e urdhëroi Sauli. "Zoti qoftë me ty."
Davidi ishte i veshur si një bari i thjeshtë.

"Vish uniformën time", i tha Sauli, "Do të nevojitet parzmorja. Vër timen."

Ai i vuri Davidit parzmoren e tij të rëndë si dhe i dha helmetën prej bronzi.

Davidi ngjeshi shpatën në njërën anë dhe u përpoq të ecte. Ai mezi lëvizte. Ato ishin aq të rënda dhe të sikletshme, sa që Davidit i dukej vetja shumë i ngathët.

"Nuk mund t'i përdor këto", i tha Saulit. "Nuk jam mësuar me to." Kështu, ai hoqi mburojën dhe helmetën dhe shkoi të luftonte Goliathin me veshjen e tij prej bariu.

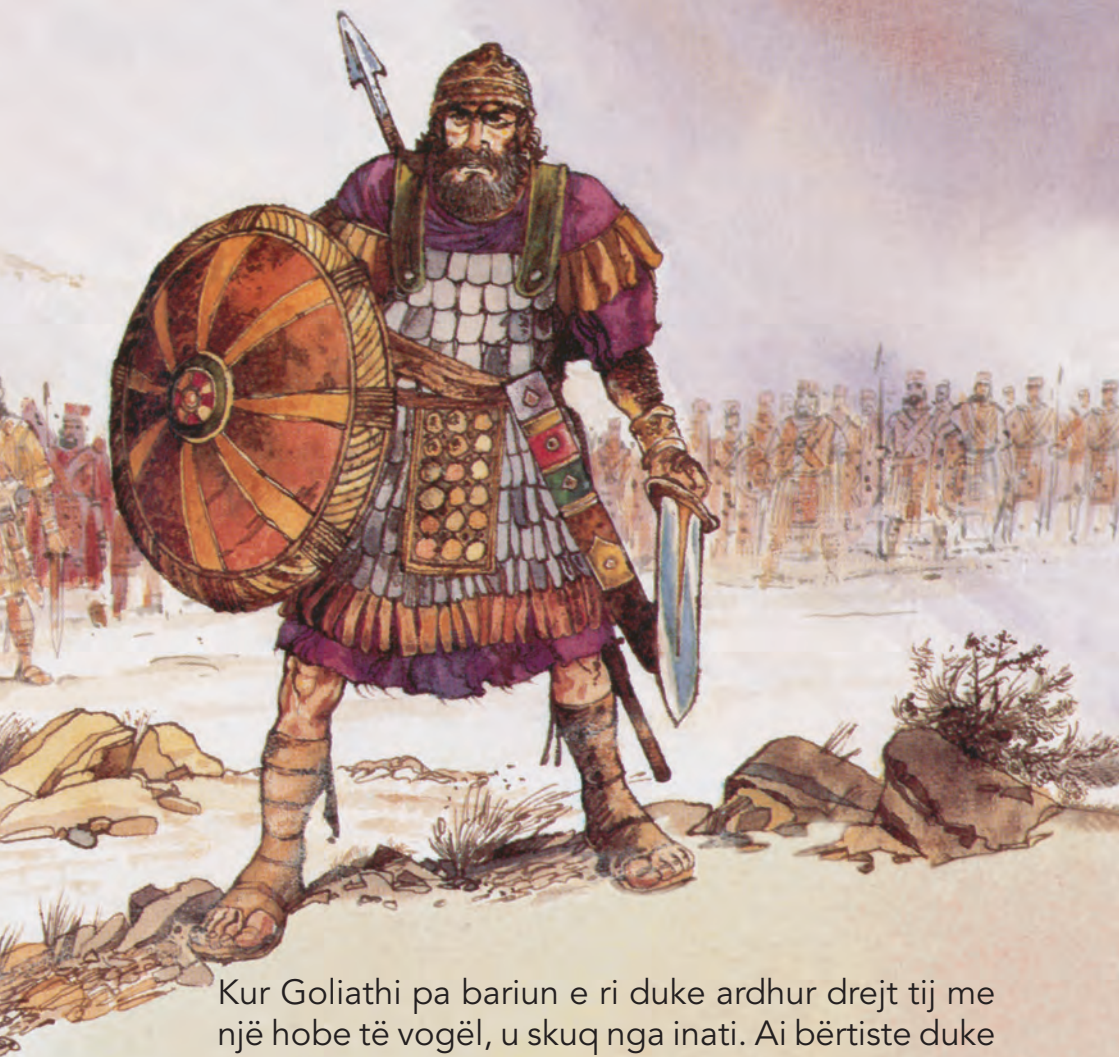
Në njërën dorë kishte shkopin që përdorte si bari për të tërhequr ndonjë dele që kishte ngecur majë ndonjë shkëmbi të thepisur ose për të kapur një qengj që ndahej nga tufa.

Ai zbriti poshtë në përrua dhe mori pesë gurë të lëmuar dhe i vendosi në torbën e tij të bariut.

Arma e tij ishte hobeja që përdorte për të hedhur gurë dhe për të trembur kafshët e egra që i vinin rrotull kopesë.

Kur Goliathi pa bariun e ri duke ardhur drejt tij me një hobe të vogël, u skuq nga inati. Ai bërtiste duke tallur Davidin. Por Davidi iu përgjigj pa u frikësuar aspak: "Ti ke ardhur të luftosh me shpatë, me ushtë dhe me shtizë, kurse unë kam ardhur të luftoj në emër të Zotit Perëndi. Ai do të më ndihmojë për të fituar. Beteja është e Zotit. Ai do t'ju dorëzojë të gjithëve në duart tona."

Ushtria e filistenjve përparoi, por Davidi, i shpejtë si rrufe, u sul përpara. Ai nxori një gur nga torba e tij, e hodhi me hobenë dhe e goditi Goliathin në mes të ballit.

Guri iu fut thellë në kokë dhe ai ra përdhe i vdekur.

Davidi i ri, vetëm me një hobe dhe një gur kishte mundur plotësisht, ushtarin e stërmadh të filistenjve, me gjithë armët dhe parzmoren e tij.

Davidi u turr drejt trupit të Goliathit, nxori shpatën nga këllëfi dhe me të, i preu kokën Goliathit.

Ushtarët filistenj u tronditën pa masë. Kampioni i tyre ishte vrarë nga një bari fare i ri. Çfarë do t'u ndodhte atyre tani? Ata u kthyen pas dhe ia dhanë vrapit.

Ushtria e Saulit po i ndiqte këmba-këmbës gjatë gjithë rrugës së kthimit për në qytetet e Gathit dhe Ekronit. Ata morën të gjitha gjërat që filistenjtë kishin lënë pas në kampin e tyre. Davidi mori armët e Goliathit si plaçkën e tij të luftës.

Davidi ishte një hero. Që nga ajo ditë, ai, nga një bari, u bë ushtar. Ai ishte një ushtar aq i suksesshëm, sa Sauli shumë shpejt e ngriti në një gradë të lartë. Kur ushtria u kthye ne qytetin e Jerusalemit pas luftës, gratë mbushën të dy anët e rrugës, duke brohoritur për mbretin Saul dhe ushtrinë. Lajmi i fitores së Davidit kishte mbërritur në qytet. Gratë po këndonin e po kërcenin.sa u përpoq të vriste Davidin, por Perëndia e mbrojti atë.

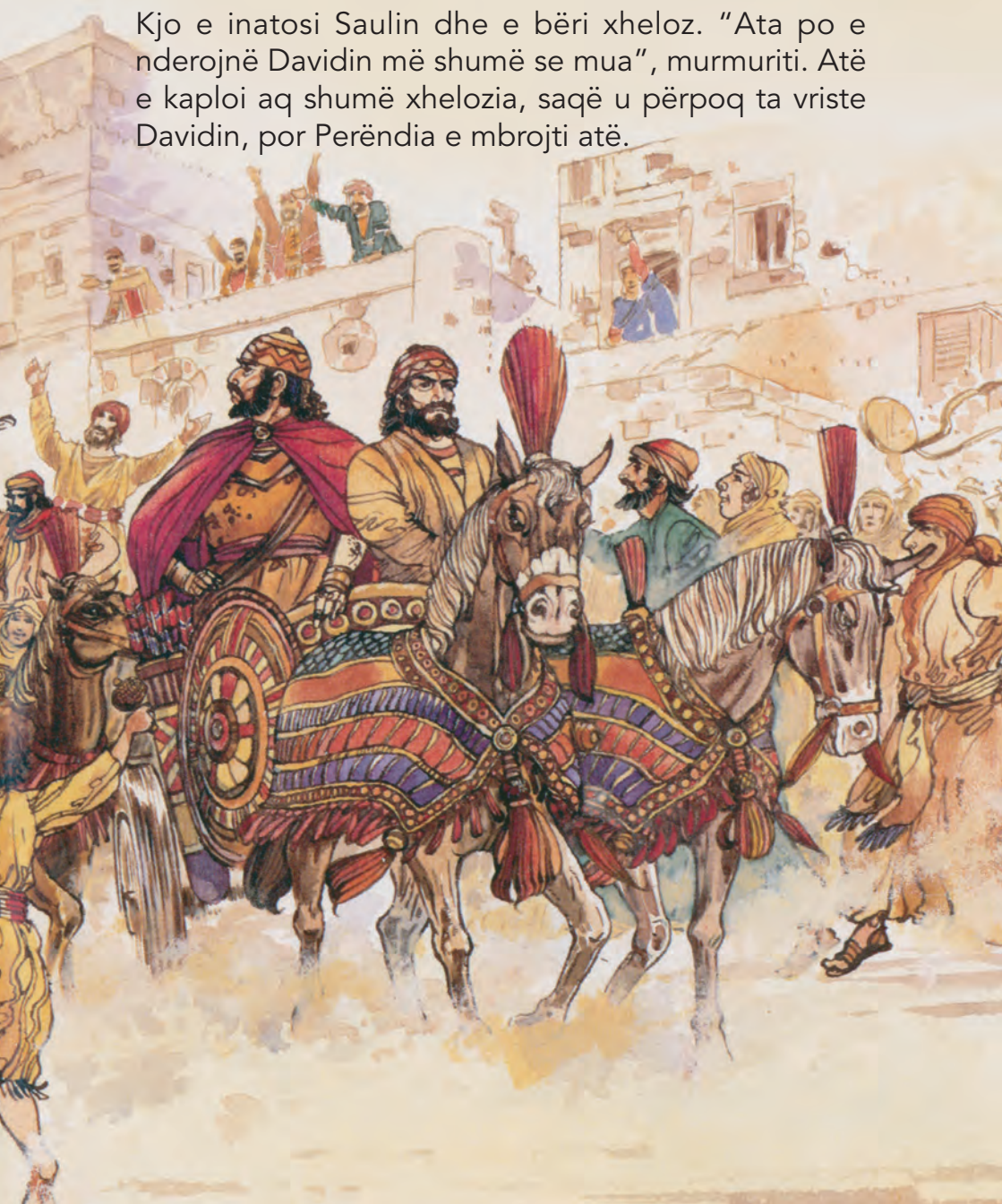

Kënga e tyre kishte këto fjalë:

"Sauli vrau me mijëra

ndërsa Davidi me dhjetra mijëra."

Kjo e inatosi Saulin dhe e bëri xheloz. "Ata po e nderojnë Davidin më shumë se mua", murmuriti. Atë e kaploi aq shumë xhelozia, saqë u përpoq ta vriste Davidin, por Perëndia e mbrojti atë.

Por Perëndia ishte në kontroll të jetës së Davidit. Ai e kishte mbrojtur atë kur punonte si bari. Davidi e dinte që Zoti ishte një bari i mirë për të.

Perëndia edhe tani kujdeset për fëmijët e tij si një bari. "Unë jam bari i mirë", tha Jezusi. Perëndia përdori Davidin e ri e të dobët, për të luftuar Goliathin e keq. Ai edhe sot përdor sende dhe njerëz të dobët për qëllimin e Tij. Me Perëndinë në anën tonë, ne do të jemi të aftë të luftojmë kundër Satanit, djallit. Ne na është dhënë një shpatë për ta bërë këtë, shpata e Frymës që është Fjala e Perëndisë.

Davidi e vendosi besimin e tij tek Perëndia. Edhe ne duhet të bëjmë të njëjtën gjë.

LUFTËTARI TRIM

Davidi, djaloshi dhe bariu trim, luftoi luanin e tmerrshëm dhe ariun e egër. Ai u kujdes që asnjë e keqe të mos i ndodhte kopësë së tij. Kur Davidi u ndesh me Goliathin gjigant, ai e dinte që vetëm Perëndia mund ta shpëtonte. Zbuloni se si u kujdes Perëndia për Davidin dhe se si Ai kishte një plan të veçantë për jetën e tij.

**Ti mund të lexosh rreth Davidit në Bibël
në librin 1 & 2 të Samuelit.**

LISTË BROSHURASH

1. Noeu Plani i shpëtimit	10. Elia Njeriu i mrekullive të Perëndisë
2. Sara dhe Abrahami Premtimi i mrekullueshëm	11. Ezekia Zgjedhjet e mbretit
3. Jozefi Ëndërrimtari i Perëndisë	12. Jeremia Një burrë me një mesazh
4. Miriami Sekreti i motrës së madhe	13. Danieli Princi që lutej
5. Sansoni Fuqia e njeriut të fortë	14. Jezusi Fëmija i premtuar
6. Samueli Djali i bindur	15. Jezusi është gjallë Historia mahnitëse
7. Davidi Luftëtar trim	16. Sauli Mrekullia në mes të rrugës
8. Jonathani Miku besnik	17. Pali Udhëtime me aventura
9. Jobi Miku durimmadh	18. Barnaba Zemërdhënësi